

Sygn. akt IV K 585/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie, IV Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Nowak - Januchta

Protokolant: Paulina Puzia

w obecności Prokuratora: Wojciecha Skóry

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 07.10.2014r., 29.04.2015r., 29.06.2015r., 22.02.2016r., 13.04.2016r., 19.05.2016r., 22.08.2016r., 06.10.2016r., 17.11.2016r., 09.01.2017r., 27.02.2017r., 08.03.2017r. i 13.04.2017r.

sprawy **M. W. s. E. i B. zd. Ż., urodz. (...) w W.**

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 27 grudnia 2006r. do końca kwietnia 2007r. w W., przy ul. (...) oraz przy ul. (...), działając osobiście oraz wspólnie i w porozumieniu z nieustaloną osobą, wbrew przepisom art. 33 – 35 i 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych w postaci łącznie co najmniej 21,5 kilogramów amfetaminy, które nabył od A. D. ps. (...), w ten sposób, iż w styczniu 2007roku przy ul. (...) dwukrotnie nabył po 1 kilogramie amfetaminy w cenie po 4500 zł za 1 kg, następnie w lutym 2007roku przy ul. (...) nabył 4,5 kg oraz 5 kg amfetaminy w cenie po 4250 zł za 1 kg, a następnie nabył i odebrał za pośrednictwem nieustalonego mężczyzny przy ul. (...) kg amfetaminy w marcu 2007r. a 3 kg amfetaminy w kwietniu 2007r. w cenie po 4250 zł za 1 kg, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym do dnia 8 grudnia 2011 r. w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk

oraz sprawy

P. Z. s. W. i E. zd. A., urodz. (...) w W.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od września do 15 grudnia 2008 roku w W., działając wbrew przepisom art. 33 – 35 i 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie środkiem odurzającym w postaci łącznie nie mniej niż 50 gram kokainy oraz substancją psychotropową w postaci łącznie nie mniej niż 9 gram amfetaminy, w ten sposób, że nabył od A. D. wskazane narkotyki co najmniej pięciokrotnie po około 10 gram kokainy oraz kilkakrotnie po kilka gram amfetaminy

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

II. w okresie od początku miesiąca do dnia 17 czerwca 2012 r. w W., działając wbrew przepisom art. 33 – 35 i 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci 3,5 kg amfetaminy w ten sposób, iż zamówił u A. D. nabycie 3,5 kg amfetaminy, z czego w dniu 17 czerwca 2012 roku odebrał od wymienionego 0,5 kg amfetaminy

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

orzeka:

I. oskarżonego **M. W.** uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu z tym, że ustala że działał w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu odsprzedaży innym osobom, tj. czynu z art. 56 ust. 1 w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym sprzed nowelizacji ustawą z dnia 01.04.2011 r. zmieniającej ustawę z dniem 09.12.2011 r. w zw. z art. 4 § 1 kk w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to skazuje go, a na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym sprzed nowelizacji ustawą z dnia 01.04.2011 r. zmieniającej ustawę z dniem 09.12.2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz karę 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 zł (pięćdziesiąt) złotych;

III. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu M. W. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 07.08.2013 r. do dnia 07.10.2014 r.;

IV. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka od oskarżonego M. W. na rzecz Stowarzyszenia (...) nawiązkę w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii;

V. oskarżonego P. Z. uznaje za winnego dokonania czynu zarzucanego mu w pkt I z tym, że ustala że działał w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu odsprzedaży innym osobom, tj. czynu z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i za to skazuje go, a na podstawie art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 30 (trzydzieści) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 zł (pięćdziesiąt) złotych;

VI. oskarżonego P. Z. uznaje za winnego dokonania czynu zarzucanego mu w pkt II z tym, że ustala że działał w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu odsprzedaży innym osobom, tj. czynu z art. 56 ust. 1 w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i za to skazuje go, a na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz karę 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 zł (pięćdziesiąt) złotych;

VII. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk w zw. z art. 86 § 1 i 2 kk wymierza oskarżonemu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz karę łączną 70 (siedemdziesiąt) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 zł (pięćdziesiąt) złotych;

VIII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu P. Z. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 07.08.2013 r. do dnia 16.06.2014 r.;

IX. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka od oskarżonego P. Z. na rzecz Stowarzyszenia (...) nawiązkę w kwocie 1000 (tysiąc) złotych;

X. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. L. S. kwotę 2435,40 zł (dwa tysiące czterysta trzydzieści pięć złotych czterdzieści groszy), zaś na rzecz adw. R. K. kwotę 1756,44 zł (tysiąc siedemset pięćdziesiąt sześć złotych czterdzieści cztery grosze) zawierające należny podatek VAT tytułem wynagrodzenia za pełnioną z urzędu obronę oskarżonych;

XI. zasądza od oskarżonego M. W. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1400 (tysiąc czterysta) złotych, zaś od oskarżonego P. Z. kwotę 650 (sześćset pięćdziesiąt) tytułem częściowego zwrotu kosztów sądowych;

UZASADNIENIE

Na podstawie materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej Sąd ustalił, co następuje:

Oskarżony M. W. w okresie od 27 grudnia 2006r. do końca kwietnia 2007r. w W., przy ul. (...) oraz przy ul. (...) osobiście oraz działając wspólnie i w porozumieniu z mężczyzną o nieustalonej tożsamości uczestniczył w obrocie znacznej ilości substancji psychotropowych w postaci łącznie co najmniej 21,5 kilogramów amfetaminy, którą nabywał od A. D. ps. (...).

M. W. i A. D. poznali się podczas pobytu w AŚ W. M. i ustalili, że po opuszczeniu aresztu wspólnie zajmą się obrotem narkotykami. Do ich przypadkowego spotkania doszło w grudniu 2006r. w okolicach sklepu (...) przy ul. (...) w W.. Umówili się na spotkanie i tak zaczęła się ich współpraca. W połowie stycznia 2007r., a potem pod koniec miesiąca M. W. nabył dwukrotnie od A. D. po 1 kilogramie amfetaminy w cenie po 4500 zł za 1 kg. Transakcje miały miejsce przy ul. (...) w W.. Amfetamina ta pochodziła od T. M. ps. (...), którą A. D. otrzymał od niego na tzw. rozruch, po wyjściu z aresztu. Ponieważ towar odpowiadał W., powiedział, że będzie chciał kupować większe ilości. Wtedy też doszło do negocjacji ceny, którą ustalili w wysokości 4250 zł za 1 kg. Po uzgodnionej niższej cenie W. nabył od A. D. w lutym 2007 roku przy ul. (...) kg oraz 5 kg amfetaminy pakowanej po 1 kg w torby foliowe i oklejone szarą taśmą. Towar ten trafiał dalej poza W.. W marcu 2007r. M. W. nabył 7 kg amfetaminy, a następnie w kwietniu 2007 r. kolejne 3 kg. Towaru z ostatnich dwóch transakcji nie odebrał osobiście ale przysłał po niego młodego mężczyznę o nieustalonej tożsamości, który w jego imieniu odebrał amfetaminę. W. miał zastrzeżenia co do jakości tych 7 kg amfetaminy i następne 3 kg były już ostatnimi jakie nabył od A. D.. Całość amfetaminy A. D. miał od T. M., z którym sam się rozliczał. Z obrotu środkami odurzającymi w postaci amfetaminy M. W. uczynił sobie stałe źródło dochodu, gdyż odsprzedawał je dalej z zyskiem.

A. D. sprzedawał nie tylko amfetaminę. W sierpniu 2008 r. dostał w komis od M. P. 50 gram kokainy po 90 zł za 1 gram. Towar ten sprzedawał na P.. Odbiorcą był P. Z., z którym A. D. znał się od 2004r., spotykał się on bowiem z jego sąsiadką mieszkającą piętro niżej. P. Z. w okresie od września do 15 grudnia 2008 roku uczestniczył w obrocie środkiem odurzającym w postaci łącznie nie mniej niż 50 gram kokainy oraz substancją psychotropową w postaci łącznie nie mniej niż 9 gram amfetaminy, które nabywał właśnie od A. D.. W tym czasie P. Z. co najmniej pięciokrotnie nabył od A. D., dla swojego klienta na Wawrze, kokainę w ilości około 10 gram ponadto kilkakrotnie po kilka gram amfetaminy.

W późniejszym czasie A. D. sam zajął się produkcją amfetaminy. W czerwcu 2012r. P. Z. uczestnicząc w obrocie znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy zamówił u niego 3,5 kg amfetaminy. Okazało się jednak, że osoba dla której Z. miał kupić amfetaminę chciała na początek tylko 0,5 kg, a pozostałe 3 kg później. W dniu 17 czerwca 2012r. Z. nabył od A. D. 0,5 kg amfetaminy. Pozostałej ilości nie zdążył odebrać, bo tego samego dnia A. D. został zatrzymany. Podczas przeszukania ujawniono u niego w piwnicy m.in. 3 kg amfetaminy, którą zamówił P. Z., a której nie zdążył odebrać.

Oskarżeni M. W. i P. Z. byli dotychczas wielokrotnie karani, w tym także za czyny z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (k. 1570 – 1575, k.1583 – 1591, k. 878 – 879v).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: zeznań i wyjaśnień A. D. (k.1410 – 1420, 67, 102 – 104, 110 – 111, 113 – 114, 117 – 123, 126 – 126v, 132 – 133, 137 – 138, 149 - 156), wyjaśnień M. P. (k. 176, 1154), zeznań i wyjaśnień S. K. (k. 1155, 266 – 268, 274 – 274v, 299 – 300), zeznań R. P. (k. 1211 – 1212), k. 35 -39 protokołu przeszukania mieszkania, k. 40-48 protokołów oględzin miejsca wraz z dokumentacją fotograficzną, k. 49-51 protokołu oględzin rzeczy, k. 52-55, 59-62 świadectwa legalizacji ponownej, k. 56 -58 protokołu oględzin rzecz, k. 63-64 postanowienia o uzupełnieniu zarzutów, k. 68 -97 opinii z prowadzonych badań chemicznych, k. 98-100 postanowienia o uzupełnieniu postanowienia o przedstawieniu zarzutów, k. 105-108v, k.125-130 protokołu

eksperymentu procesowego, k. 141-147 postanowienia o zmianie i uzupełnieniu postanowienia o przestawieniu zarzutów, k. 158-161 opinii z przeprowadzonych badań chemicznych, k. 162 -173 opinii sądowno- psychologicznej, k. 174, 263 postanowienia o przedstawieniu zarzutów, k. 249-250v, 258-260 protokołów przeszukania, k. 289-290, 586-587 postanowienia w przedmiocie dowodów rzeczowych i wykazu dowodów rzeczowych, k. 312-314 protokołu oględzin rzeczy, k. 321-322, 518-520, 535-536, 650-652, 837-843, 1042-1048, 1454-1460, 1570 – 1575 informacji z K., k. 324-378 kopii aktu oskarżenia, k. 380 -383, 1583 – 1591 kopii wyroku, k. 404-404v, 427, 445-446, 561-561v, 601-604, 661-662, 730, 747-749v, 768-770 odpisu postanowienia, k. 412-421, 425-426, 487-491, 510-513, 528-533, 614-618, 643-646 kopii orzeczeń, k. 539-539v protokołu zatrzymania osoby, k. 543-544v protokołu przeszukania mieszkania, k. 545-547 protokołu przeszukania osoby, k. 591, 635-638 informacji AŚ W. M., k. 659-659v protokołu oględzin, k. 862-866, 918-920 informacji z (...), k. 870-877, 880a – 880 kopii postanowień o przedstawieniu zarzutów, k. 878-879v odpisu wyroków, k. 925-978 kopii aktu oskarżenia, k. 1110, odpisu wyroku, k. 1424-1429, k. 1432- 1437 opinii sądowno-psychologicznej.

Oskarżony M. W. na etapie postępowania przygotowawczego w przedmiotowej sprawie nie przyznał się do winy i skorzystał z prawa odmowy składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania (k. 395 tom II, 403 tom III, 495 tom III).

W toku rozprawy oskarżony również nie przyznał się do winy, skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień oraz złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze 2 lat pozbawienia wolności, który nie został przez sąd uwzględniony z uwagi na sprzeciw prokuratora oraz brak we wniosku obligatoryjnej kary grzywny (k. 883 – 884).

Oskarżony P. Z. na etapie postępowania przygotowawczego nie przyznał się do winy i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień (k. 553 tom III, 560 tom III i 631 tom IV).

W toku rozprawy oskarżony P. Z. także nie przyznał się do winy i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień (k. 884).

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżeni skorzystali z przysługującego im prawa do odmowy składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania, co zdaniem Sądu było przyjętą w przedmiotowej sprawie linią obrony, o czym świadczy poza zgromadzonym materiałem dowodowym także fakt, że oskarżony M. W. mimo, iż nie przyznał się do winy, w toku rozprawy wyraził wolę dobrowolnego poddania się karze za zarzucany mu czyn i wymierzenia mu kary 2 lat pozbawienia wolności.

Wobec braku wyjaśnień oskarżonych podstawą ustaleń faktycznych był wskazany powyżej materiał dowodowy, w szczególności zaś zeznania i złożone uprzednio wyjaśnienia A. D.. Analizując ogólnie zgromadzony materiał dowodowy w postaci zeznań i uprzednio złożonych wyjaśnień w charakterze podejrzanego przez głównego świadka A. D. przesłuchanego w przedmiotowej sprawie, ale także wyjaśnień M. P., wyjaśnień S. K., zeznań R. P., którym Sąd dał wiarę oraz załączonych odpisów orzeczeń, kopii postanowień o przedstawieniu zarzutów i aktów oskarżenia należy zauważyć, że łącznie stanowi on spójną całość, przedstawiającą w jaki sposób w czasie czynów zarzucanych oskarżonym funkcjonował obrót środkami odurzającymi i jak była zorganizowana współpraca osób uczestniczących w tym procederze.

Dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie sąd oparł się w głównej mierze na treści zeznań i uprzednio złożonych w charakterze podejrzanego wyjaśnień A. D.. Ponieważ w przedmiotowym postępowaniu sąd nie dysponował zbyt wieloma osobowymi źródłami dowodowymi, a najobszerniejsze wyjaśnienia i zeznania pochodziły od osoby, co do której także toczy się postępowanie za udział w procederze obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi, do oceny tych zeznań i wyjaśnień sąd podszedł wyjątkowo ostrożnie. Sąd uznał, że wyjaśnienia i zeznania złożone przez A. D. zasługują na walor wiarygodności. Sąd ocenił je jako konsekwentne, wewnątrznie nie sprzeczne, korespondujące ze sobą tworząc łącznie spójną i logiczną całość, a także znajdującą potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, a w szczególności wyjaśnieniach M. P., S. K. i protokole przeszukania lokalu zajmowanego przez A. D. po jego zatrzymaniu. Sąd nie doparzył się, aby A. D. z uwagi na możliwość do uzyskania dla siebie korzyść niesłusznie obciążał oskarżonych. Okoliczności podane bowiem przez tego

świadka zostały zweryfikowane pozytywnie wskazanym powyżej materiałem dowodowym. Należy podkreślić, że A. D. złożył szczegółowe wyjaśnienia, w których ujawnił swoją dotychczasową działalność przestępczą, wskazał miejsca, w których produkował amfetaminę oraz współdziałające z nim osoby, w tym osoby nabywające od niego narkotyki na przestrzeni kilku lat. W wyjaśnieniach tych przy okazji spontanicznych wypowiedzi znajdują się między innymi informacje dotyczące oskarżonego M. W., P. Z., jak również S. K., którego czyn został wyłączony i rozpoznany w odrębnym postępowaniu. Sąd uznał za wiarygodne zeznania i uprzednio złożone wyjaśnienia A. D. albowiem w sposób logiczny, spójny oraz konsekwentny przedstawił zarówno zasady funkcjonowania w obrocie narkotykami, szczegółowo opisał metody i miejsca produkcji amfetaminy, osoby, dla których ją produkował i sprzedawał, osoby od których sam nabywał narkotyki i osoby, którym je sprzedawał. W szczególności wskazał, że amfetaminę, którą sprzedawał M. W. nabywał od T. M. ps. (...), że pierwszy kilogram dostał na tzw. rozruch po opuszczeniu aresztu. Okoliczności poznania M. W. w areszcie, nawiązania współpracy po wyjściu na wolność, miejsca transakcji i ilości zbytej amfetaminy świadek A. D. przedstawiał w sposób spójny w kolejnych przesłuchaniach w dniu 27 września 2012 r. i 1 sierpnia 2013r., a następnie w toku rozprawy przesłuchiwany w miejscu zamieszkania. W ten sam spójny i konsekwentny sposób przedstawił okoliczności zbycia P. Z. 50 gram kokainy i co najmniej kilku gram amfetaminy. Sąd dopatrywał się rozbieżności w wyjaśnieniach złożonych w tym zakresie w dniu 27 września 2012 r. i 1 sierpnia 2013. r. co do faktu pochodzenia kokainy. Raz bowiem A. D. wskazał, że nabył ją od M. P., a kolejny raz, że od R. P.. Rozbieżność ta nie ma w ocenie sądu istotnego znaczenia i wynika ze zwykłej pomyłki. A. D. wskazał bowiem, że R. P. to syn M. P.. Lepiej znał M. P., ale obu łączy z kokainą. Jak wynika natomiast z załączonego do akt postanowienia o przedstawieniu zarzutów M. P. (k. 174) w okresie od sierpnia 2008r. do 15 grudnia 2008r. uczestnicząc w obrocie znaczną ilością środków odurzających zbył on nie mniej niż 0,5 kg kokainy i 2 kg marihuany osobiście oraz za pośrednictwem R. P. A. D. M. P. przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że w okresie wskazanym w zarzucie zbył kilka razy narkotyki A. D. w ilości nie pamiętał jakiej, ale prawdopodobnie takiej jak wskazana w zarzucie. Przesłuchany zaś jako świadek R. P. zeznał, że w roku 2008r. handlował kokainą i nie wykluczył sytuacji, że mógł zbyć ją D.. W świetle tego materiału dowodowego sąd uznał, że wskazana różnica w wyjaśnieniach A. D. co do pochodzenia kokainy od M. P., czy R. P. nie ma wpływu na ocenę wiarygodności jego wyjaśnień. Tak samo spójne są wyjaśnienia i zeznania złożone przez A. D. dotyczące zamówienia przez P. Z. 3,5 kg amfetaminy i powodów odbioru wyłącznie 0,5 kg. Dodatkowo zaś wyjaśnienia te i zeznania uwiarygodnia okoliczność, że w piwnicy A. D. po jego zatrzymaniu ujawniono m.in. 3 kg amfetaminy, której nie odebrał oskarżony Z.. Podkreślenia wymaga także fakt, że A. D. w toku okazania rozpoznał na fotografiach oskarżonego P. Z., którego w wyjaśnieniach wskazywał jako P. z P.. Rozpoznał także S. K., który jak wyjaśnił, nabywał od niego kokainę i marihuanę. Należy wskazać, że S. K. przyznał się do zarzucanego mu w oparciu o wyjaśnienia A. D. czynu i dobrowolnie poddał uzgodnionej w postępowaniu przygotowawczym karze 1 roku pozbawienia wolności i grzywny 50 stawek pod 40 zł jedna stawka. W ocenie Sądu powyższe okoliczności czynią wiarygodnymi złożone przez A. D. najpierw wyjaśnienia, a następnie zeznania. Oceniając wiarygodność jego wyjaśnień i zeznań Sąd miał na uwadze, że pierwsze wyjaśnienia zostały złożone przez A. D. jeszcze w 2012 r., a więc w stosunkowo niedużej odległości czasowej od daty czynów zarzucanych oskarżonemu, stąd nie budzi wątpliwości, że zdarzenia z udziałem oskarżonych i innych osób, z którymi współpracował w ramach swojej przestępczej działalności miał jeszcze świeżo w pamięci. Ponadto należy podkreślić, że obrót narkotykami i rola, jaką pełnił w nim A. D. i oskarżeni M. W. i P. Z. charakteryzowała się czynnościami powtarzalnymi polegającymi na dostarczaniu i odbieraniu narkotyków. Ta powtarzalność i stosunkowa regularność tych zachowań także powodowała, że utrwaliły się one w pamięci świadka. Dodatkowo także należy wskazać, że A. D. w swoich wyjaśnieniach i zeznaniach posiłkował się datami, które miały dla niego istotne znaczenia, jak np. data jego zatrzymania, co także pozwalało mu na szczegółowe umiejscowienie w czasie danych zdarzeń. Ponadto przesłuchanie A. D. nie było jednorazowe i trwało zdecydowanie dłuższy czas. Świadek miał możliwość usystematyzowania swoich wyjaśnień, co było niezbędne mając na uwadze czasokres i ilość osób, których dotyczyły. Mając na uwadze powyższe Sąd uznał zeznania i wyjaśnienia A. D. za wiarygodny materiał dowodowy. Pewne rozbieżności, czy niepamięć co do pewnych okoliczności, jaka pojawiła się w toku przesłuchania świadka w toku rozprawy w sposób oczywisty jest wynikiem czasu, jaki minął od daty czynów i składanych po raz pierwszy wyjaśnień, jak również stanu zdrowia świadka. Niemniej jednak świadek konsekwentnie zeznał co do okoliczności poznania, spotkania na wolności, miejsc transakcji z M. W., ceny amfetaminy, sposobu jej zapakowania oraz odbierania towaru przez umówioną przez oskarżonego osobę. Pamiętał także, choć nie wszystkie, transakcje i ilości amfetaminy jaką zbył oskarżonemu W.. Odnosnie oskarżonego P. Z. świadek konsekwentnie zeznał na

okoliczności związane z nabywaniem przez niego kokainy, zamówieniem 3,5 kg amfetaminy, z czego zdążył odebrać jedynie 0,5 kg. Przesłuchując świadka bezpośrednio w miejscu jego zamieszkania z uwagi na przeciwwskazania zdrowotne co do stawianictwa i przesłuchania świadka w sądzie, sąd nie miał wątpliwości co do ogólnej sprawności intelektualnej A. D.. Świadek zeznawał w sposób konkretny, stanowczy i spójny, jednocześnie jasno artykułował jeśli pewnych okoliczności nie pamiętał, wskazując na wpływ czasu i pogarszający się od 2013 roku stan zdrowia. Świadek podkreślał, że ma dobrą pamięć, co znalazło potwierdzenie w konsekwentnych zeznaniach, pewne zaś nieścisłości zdaniem Sądu były wynikiem upływu czasu i naturalnego procesu zacierania się w pamięci zdarzeń. Niemniej jednak podkreślenia wymaga, że jeżeli chodzi o zdarzenia z przeszłości świadek dobrze pamiętał daty i istotne szczegóły zdarzeń, na które był przesłuchiwany. Jak wynika z opinii sądowno – psychologicznych uzyskanych zarówno na etapie postępowania przygotowawczego, jak i w toku rozprawy ogólna sprawność intelektualna świadka nie budzi zastrzeżeń. Biegli nie stwierdzili także u świadka tendencji do konfabulacji oraz uznali, że posiada on zdolność koordynowania procesów percepcyjnych i pamięciowych, do postrzegania i odtwarzania spostrzeżeń. Tym samym mając na uwadze wskazane powyżej okoliczności sąd uznał zeznania A. D. jako wiarygodny i pełnowartościowy materiał dowodowy.

Ustalenia faktyczne sąd oparł ponadto na wyjaśnieniach M. P. w zakresie okoliczności zbywania A. D. kokainy, na zeznaniach R. P. w zakresie jego udziału w handlu kokainą i na wyjaśnieniach złożonych przez S. K. w zakresie czynu, za który został skazany albowiem są one spójne, wzajemnie się uzupełniają i potwierdzają, tworząc łącznie z zeznaniami i wyjaśnieniami A. D. logiczną całość.

Nie miały znaczenia dla dokonanych ustaleń w sprawie zeznania świadków K. D. i H. P., które dotyczyły w zasadniczej części S. K., którego czyn został wyłączony do odrębnego rozpoznania z uwagi na złożony wniosek o skazanie bez rozprawy i wymierzenie uzgodnionej kary w trybie art. 335 kpk.

Odnosnie pozostałych dowodów zgromadzonych w sprawie zaliczonych w poczet materiału dowodowego na podstawie art. 394 § 1 i 2 k.p.k. Sąd uwzględnił je przy ustalaniu stanu faktycznego nie znajdując podstaw do zakwestionowania ich autentyczności ani prawdziwości zawartych w nich treści.

W świetle zgromadzonego w przedmiotowej sprawie materiału dowodowego po dokonaniu jego oceny w oparciu o kryteria wskazane w art. 7 k.p.k., sąd uznał, iż wina oskarżonych M. W. i P. Z. odnośnie zarzucanych im w akcie oskarżenia czynów nie budzi żadnych wątpliwości.

Sąd uznał oskarżonych M. W. i P. Z. za winnych czynów zarzucanych im w akcie oskarżenia ustalając, że działali w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu i w celu odsprzedaży narkotyków innym osobom.

Wskazać należy, iż uczestniczenie w obrocie polega na przyjęciu odpłatnie, bądź nieodpłatnie środków przez osobę niebędącą konsumentem w celu późniejszego ich przekazania innej osobie, przy czym nabywca nie jest konsumentem.” Pojęcie to odnosi się nie tylko do zachowań związanych z bezpośrednim przekazywaniem środków odurzających innej osobie, ale także do zachowań składających się na funkcjonowanie takiej osoby w obrocie - np. magazynowanie środków czy też udostępnianie lokalu, w którym ma dojść do wprowadzenia środków do obrotu (tak: K. Łuczarski, A. Muszyńska Komentarz do art. 56 ust.1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, Lex Omega, także postanowienie Sądu Najwyższego z 09.02.2011 r. V KK 288/10, Biul.PK 2011/3/34). W świetle zgromadzonego materiału dowodowego bezsporne jest, iż oskarżony M. W. uczestnicząc w obrocie znaczną ilością środków odurzających oraz zajmując się ich nielegalną dystrybucją, z działalności tej uczynił sobie stałe źródło dochodu, który pozwalał mu na utrzymanie bez podejmowania legalnej pracy zarobkowej. Świadczy o tym skala i rozmiar działalności przestępczej, której był uczestnikiem, w tym znaczne ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy będącej przedmiotem obrotu, dążenie do zbiccia ceny, celem uzyskania dodatkowych zysków.

Kryterium nakazującym przyjęcie kwalifikowanej postaci przestępstwa z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii jest znaczna ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych. Ustawa nie określa wartości, od których należałoby przyjąć kwalifikację konkretnych ilości środków odurzających lub substancji psychotropowych jako znacznych. Wskazać należy, że Sąd Najwyższy konsekwentnie stwierdza, że znaczna ilość narkotyków to taka, która wystarcza do jednorazowego odurzenia się co najmniej kilkudziesięciu osób (np.

postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 lutego 2007r., sygn. akt III KK 257/06, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2009 roku, sygn. akt I KZP 10/09). Tym samym sąd nie miał wątpliwości, że oskarżony M. W. i P. Z. biorąc pod uwagę wskazane w treści przypisanych im w wyroku czynów (co do P. Z. czynu z pkt II) ilości amfetaminy, uczestniczyli w obrocie ich znacznej ilości. W świetle okoliczności faktycznych niniejszej sprawy sąd nie miał wątpliwości, że ww. zachowania oskarżonych, z racji tego, iż zostały podjęte w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w ściśle określonym celu, stanowiły fragmenty, elementy jednego czynu zabronionego w rozumieniu art. 12 k.k. Brak jest podstaw do przyjęcia, iż oskarżeni działali z odnawiającym się zamiarem, że zamiar powyższy pojawiał się u nich sukcesywnie przy podejmowaniu każdego kolejnego przestępnego zachowania. Oskarżeni nabywali od A. D. uzgodnione uprzednio ilości narkotyków na przestrzeni zakreślonego w treści przypisanych im w wyroku czynów czasu, w celu ich dalszej dystrybucji.

Zauważyć należy, iż w okresie popełnienia przez M. W. przypisanego mu w wyroku czynu zabronionego obowiązywała ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Jednakże ustawą z dnia 1 kwietnia 2011 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 117, poz. 678) zmieniono m.in. art. 56 ust. 3 poprzez zwiększenie ustawowego zagrożenia karą, gdyż zamiast kary grzywny i kary pozbawienia wolności od roku do lat 10 wprowadzono zagrożenie karą grzywny i karą pozbawienia wolności od lat 2 do 12. Nowelizacja obowiązuje od dnia 9 grudnia 2011 r. Kierując się dyrektywą z art. 4 § 1 k.k., zgodnie z którą jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy, sąd zastosował wobec oskarżonego M. W. ustawę względniejszą kwalifikując przypisany mu czyn z art. art. 56 ust. 1 w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym sprzed nowelizacji ustawą z dnia 01.04.2011 r. zmieniającej ustawę z dniem 09.12.2011 r. w zw. z art. 4 § 1 kk w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k..

Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające dla obu oskarżonych sąd potraktował bardzo wysoką szkodliwość społeczną popełnionych czynów zabronionych wyrażającą się w uczestniczeniu przez M. W. i P. Z. przez okres kilku miesięcy w przestępnym procederze obrotu substancją psychotropową w postaci amfetaminy i jak w przypadku P. Z. także środkiem odurzającym w postaci kokainy, w tym także znacznymi ilościami amfetaminy jak w przypadku oskarżonego W. i oskarżonego Z. w zakresie czynu z pkt II i przyczynianiu się w ten sposób do zwiększania ilości osób uzależnionych od środków odurzających i substancji psychotropowych, co wpływa niekorzystnie na kondycję zdrowotną społeczeństwa i jednocześnie sprzyja wzrostowi przestępczości. Okoliczność obciążającą wobec obu oskarżonych stanowi ich dotychczasowa wielokrotna karalność w tym także za przestępstwa kwalifikowane z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii – oskarżonego P. Z. z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, a oskarżonego M. W. za tożsame przestępstwo z będącym przedmiotem oceny w niniejszym postępowaniu. W stosunku do oskarżonego M. W. okolicznością dodatkowo obciążającą jest także fakt, iż oskarżony uczynił sobie z tego procederu stałe źródło dochodu osiągając korzyści majątkowe z wprowadzania do obrotu substancji psychotropowych.

Jako okoliczność łagodzącą sąd potraktował wobec obu oskarżonych stosunkowo niedługi okres uczestniczenia w obrocie narkotykami i znaczny, bo wobec oskarżonego M. W. 10 – letni upływ czasu od daty zarzucanego mu czynu, zaś wobec oskarżonego P. Z. co do czynu z pkt I okres 9 - letni. Sąd miał jednakże na uwadze, że oskarżony M. W. został skazany za uczestnictwo w obrocie środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi w okresie od sierpnia 2010 r. do grudnia 2010 r. (wyrok. K. 1583 – 1591), zaś czyn z pkt II przypisany oskarżonemu P. Z. dotyczy roku 2012 r.

Biorąc pod uwagę wyżej wymienione okoliczności sąd wymierzył oskarżonemu M. W. za przypisane w wyroku przestępstwo przy uwzględnieniu normy z art. 65 § 1 k.k. kary: 3 lat pozbawienia wolności oraz karę 200 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 zł złotych, zaś oskarżonemu P. Z. za przypisany mu czyn z pkt I kary 6 miesięcy pozbawienia wolności i 30 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 zł i za czyn z pkt II karę 2 lat pozbawienia wolności oraz karę 50 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 zł złotych i karę łączną 2 lat pozbawienia wolności oraz karę 70 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 zł złotych.

Sąd uznał wymierzone kary za adekwatne zarówno do stopnia winy jak i stopnia społecznej szkodliwości popełnionych czynów, a także za spełniające wobec oskarżonych wychowawcze i zapobiegawcze cele, jak również za odpowiadające społecznemu poczuciu sprawiedliwości. Powyższe kary w ocenie sądu wpłyną pozytywnie na zachowanie oskarżonego M. W. i oskarżonego P. Z. uświadamiając im niewłaściwość dotychczasowego postępowania i co za tym idzie spełnią swą rolę wychowawczą. Podkreślić należy, iż M. W. jest osobą uprzednią karana m.in. za czyn tożsamy z czynem będącym przedmiotem oceny w niniejszym postępowaniu, zaś oskarżony P. Z. m. in. za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, jednocześnie sposób i okoliczności popełnionych przez oskarżonych czynów, w tym skala i rozmiar przestępczego procederu obrotu narkotykami, którego byli aktywnymi uczestnikami, świadczy o znacznym stopniu ich demoralizacji i braku respektu dla obowiązującego porządku prawnego, jednocześnie wskazuje na bardzo wysoką społeczną szkodliwość przypisanych im w wyroku czynów zabronionych. Sąd uznał zatem, iż bezwzględna kara pozbawienia wolności orzeczona w odpowiednio długim wymiarze, biorąc pod uwagę demoralizację i niepoprawność zachowania oskarżonych, jest jedyną, oprócz orzeczonej obligatoryjnie na podstawie art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii kary grzywny, a zarazem adekwatną i realnie odczuwalną karą, która w odczuciu społecznym zostanie uznana za sprawiedliwą. Wobec znacznego stopnia demoralizacji oskarżonych, braku respektu dla obowiązujących norm porządku prawnego tylko odpowiednio długi okres izolacji od społeczeństwa może przyczynić się do pozytywnych zmian w ich zachowaniu w przyszłości. Jednocześnie biorąc pod uwagę wskazane powyżej okoliczności łagodzące sąd uznał, iż orzekanie w stosunku do oskarżonych surowszych kar, o co wnosił oskarżyciel publiczny, w tym konkretnym przypadku, stanowiłoby rażącą i niewspółmierną dolegliwość i nie byłoby sprawiedliwe w odczuciu społecznym.

Sąd nie orzekł na podstawie art. 45 § 1 k.k. wobec oskarżonych przepadku równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego czynu zabronionego z uwagi na brak materiału dowodowego pozwalającego na ustalenie po jakiej cenie odsprzedawali oskarżeni narkotyki i tym samym przy wiedzy jedynie za jaką kwotę nabywali narkotyki od A. D. nie było możliwości ustalenia kwoty osiągniętych korzyści, stąd tłumacząc wątpliwości na korzyść oskarżonych sąd nie orzekł o ich przepadku.

Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności stosownie do dyspozycji art. 63 § 1 k.k. sąd zaliczył M. W. okres rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego w niniejszej sprawie od dnia 07.08.2013 r. do dnia 07.10.2014r. zaś oskarżonemu P. Z. okres rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego w niniejszej sprawie od dnia 07.08.2013r. do dnia 16.06.2014r.

Stosownie do dyspozycji art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii sąd orzekł od oskarżonego M. W. nawiązkę w kwocie 5000 złotych, zaś od oskarżonego P. Z. nawiązkę w kwocie 1000 zł na cel związany z zapobieganiem i zwalczaniem narkomanii. Przy orzekaniu ww. środka karnego Sąd miał na uwadze zarówno istniejące w tym zakresie potrzeby społeczne, a także konieczność uświadomienia oskarżonym naganności i niestosowności ich postępowania. Oznaczając kwotę nawiązki sąd wziął pod uwagę sytuację majątkową, osobistą i możliwości zarobkowe oskarżonych. Jako beneficjenta powyższej kwoty sąd wskazał Stowarzyszenie (...) – instytucję zajmującą się zapobieganiem i zwalczaniem narkomanii.

O kosztach sądowych w stosunku do oskarżonych Sąd orzekł na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 4 i 5, art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych w zw. z art. 624 § 1 kpk uznając, iż sytuacja majątkowa oskarżonych nie uzasadnia zwolnienia ich w całości od obowiązku ich poniesienia.

Na podstawie § 14 ust. 1 pkt 2, § 14 ust. 2 pkt 3 i § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. L. S. kwotę 2435,40 złotych, zaś na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 i § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu sąd zasądził na rzecz adw. R. K. kwotę 1756,44 zł w tym 23 % VAT, tytułem wynagrodzenia za obronę udzieloną oskarżonym z urzędu.